

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Jany Satrapové ve věci

navrhovatelky: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, IČO: 11850400,
sídlem Nová výstavba 218, 435 21 Obrnice,
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha,

proti

odpůrci: **Městský úřad Roudnice nad Labem**,
sídlem Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou B 28,

takto:

- I. Opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou B 28, se zrušuje dnem nabytí právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelce náhradu nákladů řízení ve výši 9 414 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce vedenou pod sp. zn. 42 A 18/2023 kromě zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18. 8. 2023, č. j. KUUK/120519/2023/DS/FD, zároveň domáhala v rámci

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

incidenčního přezkumu zrušení souvisejícího *opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou B 28*. Usnesením ze dne 6. 11. 2023, č. j. 42 A 18/2023-11, soud návrh navrhovatelky na zrušení opatření obecné povahy, vyloučil k samostatnému řízení vedenému pod sp. zn. 40 A 9/2023.

2. Současně se navrhovatelka domáhala náhrady nákladů řízení.

Návrh

3. Navrhovatelka ve svém návrhu uvedla, že byla postižena pro porušení neexistující právní povinnosti, neboť povinnost, kterou měl řidič navrhovatelkou provozovaného vozidla porušit, neměla hmotněprávní základ. Navrhovatelka byla postižena za to, že řidič jí provozovaného vozidla nerespektoval místní úpravu pravidel provozu na pozemních komunikacích provedenou mimo jiné dopravní značkou B 28 zákaz zastavení v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem.
4. Navrhovatelka namítala nezákonnost opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava navenek deklarovaná dopravní značkou B 28, z důvodu absence odůvodnění tohoto opatření obecné povahy. V důsledku toho bylo dle navrhovatelky předmětné opatření obecné povahy nepřezkoumatelné. Dle navrhovatelky předmětné opatření obecné povahy není nijak odůvodněno a není tedy ani nijak odůvodněn jím prováděný zásah do práv osob včetně práv navrhovatelky.

Vyjádření odpůrce

5. Odpůrce konstatoval, že nemůže předložit opatření obecné povahy a související podklady k předmětné dopravní značce, jelikož je nemá k dispozici. Předmětné dopravní značení je v ulici Hakenova umístěno „historicky“ a odpůrce nedisponuje dokumenty, které se týkají umístění předmětného dopravního značení. Vzhledem k historickému umístění není ani zřejmé, zdali bylo dopravní značení umístěno opatřením obecné povahy, či nikoliv. Před novelou č. 268/2015 Sb., upravující zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, (dále jen „silniční zákon“), resp. před judikaturou Nejvyššího správního soudu z roku 2009 se místní a přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích zpravidla nestanovovala opatřením obecné povahy. Odpůrce trval na tom, že nemusí dokumenty o umístění dopravní značky disponovat s ohledem na značný časový odstup od její instalace, neboť již dávno uplynula skartační lhůta.
6. Dále odpůrce namítal, že navrhovatelka nedisponuje aktivní legitimací k podání návrhu na zrušení předmětného opatření obecné povahy, neboť dle jeho názoru nebyla na svých právech předmětným opatřením obecné povahy zkrácena. Přestupku spočívajícího v nerespektování předmětné dopravní značky se dopustil blíže nezjištěný řidič. Následně správní orgán požádal navrhovatelku jako provozovatele vozidla o sdělení totožnosti řidiče, který v dotčené době vozidlo užíval a který se dopustil předmětného přestupku. Navrhovatelka na výzvu správního orgánu nereagovala a totožnost řidiče nesdělila. Dle odpůrce tedy navrhovatelka porušila svou povinnost dle § 10 odst. 1 písm. d) silničního zákona, kdy svěřila samostatné řízení osobě, o které neznala údaje potřebné k určení její totožnosti, nebo porušila svou povinnost dle § 10 odst. 4 silničního zákona, kdy neposkytla správnímu orgánu součinnost ke zjištění skutečného pachatele tím, že nesdělila skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení silničního zákona. Proto byla navrhovatelka shledána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 silničního zákona. Odpůrce trval na tom, že jednání navrhovatelky v přestupkovém řízení Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

bylo projevem obstrukčního jednání. Odpůrce trval na tom, že skutková podstata přestupku navrhovatelky nespočívala v samotném zastavení na místě, kde to není povoleno, nýbrž v nezajištění toho, aby při použití jejího vozidla byly dodržovány dopravní předpisy. Odpůrkyně se mohla spáchání tohoto přestupku jednoduše vyvarovat, pokud by správnímu orgánu sdělila totožnost řidiče.

7. Dle odpůrce tedy mohla být teoreticky dotčena předmětným opatřením obecné povahy práva samotného řidiče, ale nemohlo dojít ke zkrácení práv navrhovatelky, neboť ke spáchání jejího přestupku dle § 125f odst. 1 silničního zákona došlo jednoznačně jejím zaviněním, když správnímu orgánu nesdělila totožnost řidiče. Pokud by navrhovatelka sdělila správnímu orgánu totožnost řidiče, správní orgán by nemohl zahájit řízení vůči ní.
8. Dále odpůrce poukázal na skutečnost, že i při absenci předmětné dopravní značky by se řidič vozidla dopustil přestupku, a to zastavení u levého okraje pozemní komunikace, což je v rozporu s ustanovením § 25 odst. 1 písm. a) silničního zákona.
9. Odpůrce trval na tom, že neexistují žádné objektivní pochybnosti o tom, zda předmětná dopravní značka byla umístěna zákonným způsobem. Námitky navrhovatelky považuje odpůrce za čistě účelové. Odpůrce rovněž zdůraznil, že při skartaci podkladů k umístění předmětné značky postupoval v souladu se zákonem. Proto dle jeho názoru nemůže faktická nemožnost předložení opatření obecné povahy svědčit v neprospěch odpůrce. Odpůrce trval na tom, že v době vydání opatření obecné povahy řádné odůvodnění obsahovalo.
10. K samotnému umístění předmětné dopravní značky odpůrce uvedl, že byla na daném místě umístěna, aby řidičům bylo jasné dáno najevo, že na uvedeném úseku je zakázáno zastavit. V předmětném úseku totiž není možné zastavit ani stát i bez ohledu na umístěnou značku. Dle § 25 odst. 3 silničního zákona platí, že při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy. Z podkladů ve spisové dokumentaci je dle odpůrce zřejmé, že ani v jednom z uvedených případů nebude možné vzhledem k šířce komunikace minimální šířku zbývajících jízdních pruhů dodržet. Z toho plyne, že i při absenci předmětné dopravní značky by se řidič dopustil přestupku.

Replika navrhovatelky

11. Navrhovatelka poukázala na skutečnost, že pokud došlo ke skartaci podkladů k předmětné dopravní značce, měl existovat o skartaci záznam. Současně zdůraznila, že skartovat by měl správní orgán pouze takové doklady, které již nejsou nadále pro jeho činnost potřebné.
12. K argumentaci odpůrce, že jde o historické dopravní značení poukázala navrhovatelka na fotografii z portálu Mapy.cz ze dne 18. 5. 2015, ze které vyplývá, že zákaz zastavení byl v té době v předmětné ulici umístěn až několik metrů dále po směru jízdy. K umístění předmětné dopravní značky, která je umístěna v současnosti na začátku ulice, muselo dle navrhovatele dojít až po 18. 5. 2015, tedy až po účinnosti novely silničního zákona, kterou byla stanovena povinnost k umístění dopravních značek jen na podkladě opatření obecné povahy. Opatření obecné povahy dle navrhovatelky nemělo být skartováno, neboť jeho potřeba trvá. Je nutné, aby bylo možné v případě krádeže dopravní značky takovou značku umístit na správné místo, případně pro případ přezkumu zákonnosti umístění dopravní značky. Pro úplnost navrhovatelka poukázala na skutečnost, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, existovala povinnost ke stanovení dopravního značení opatřením obecné povahy již před účinností novely silničního zákona č. 268/2015 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

13. K poukazu odpůrce, že se řidič motorového vozidla dopustil i dalšího přestupku parkováním v protisměru, navrhovatelka uvedla, že to nemůže mít vliv na její procesní legitimaci, neboť množství spáchaných přestupků má význam při úvaze o správním trestu. Proto je podstatné, zda se řidič dopustil jednoho porušení právních předpisů či vícero. Následně to má význam i pro navrhovatelku jako stíhanou provozovatelku vozidla. Navrhovatelka dále zdůraznila, že znakem každého přestupku je protiprávnost. Pokud by jednání řidiče bylo v souladu s právem, pak by se ani navrhovatelka nemohla dopustit přestupku.
14. Navrhovatelka uvedla, že cílem jejího jednání je dosáhnout posouzení jejího jednání jako nikoli protiprávního. Nechce být trestána za porušení značky, kterou si někdo umístil vedle silnice, přičemž není jisté, že ji umístil odpůrce.
15. Navrhovatelka dále poukázala, že dalším důvodem nezákonnosti předmětné značky je i tvrzení odpůrce, že v předmětném úseku i bez umístění dopravní značky není možné stát či zastavit s ohledem na platné ustanovení zákona. Smyslem místní úpravy je upravit práva a povinnosti v provozu na pozemních komunikacích odlišně od zákona. Neupravuje-li místní úprava práva povinnosti odlišně, pak není potřebná.
16. Dále poukázala navrhovatelka na nejednotnost judikatury ohledně toho, zda je dopravní značka sama o sobě opatřením obecné povahy, či zda je opatřením obecné povahy akt, kterým bylo rozhodnuto o umístění dopravní značky.

Posouzení věci soudem

17. O návrhu soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť navrhovatelka s tím výslovně souhlasila a odpůrce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
18. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s.
19. Navrhovatelka se v rámci správní žaloby, kterou napadala rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, kterým byla navrhovatelka shledána vinou ze spáchaní přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 silničního zákona, domáhala rovněž zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou B 28. Přestupku provozovatele vozidla se navrhovatelka dopustila mimo jiné tím, že dne 18. 10. 2021 v 10.36 hodin, v obci Roudnice nad Labem v ulici Hakenova (u domu čp. 1693) jako provozovatel vozidla značky Škoda, registrační značky X, nezajistila, aby při použití vozidla na pozemní komunikaci byly

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Uvedené vozidlo zastavilo a stálo v působnosti dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“ a v protisměru. Blíže nezjištěný řidič tím porušil § 4 písm. c) silničního zákona tím, že nerespektoval dopravní značku a § 25 odst. 1 písm. a) silničního zákona tím, že zastavil a stál v protisměru. Podstata přestupku navrhovatelky spočívala v porušení povinnosti provozovatele vozidla stanovené v § 10 odst. 3 silničního zákona, podle něhož provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem.

20. Žaloba proti správnímu rozhodnutí obsahující návrh na zrušení opatření obecné povahy byla v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. podána v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě od oznámení žalobou napadeného rozhodnutí navrhovatelce.
21. V § 101a odst. 1 s. ř. s. je uvedeno, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem (tzv. incidenční přezkum). V § 101b odst. 1 s. ř. s. je stanoveno, že návrh lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout, a to ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nahrazující rozhodnutí.
22. Otázkou běhu lhůty pro podání tzv. incidenčního návrhu na přezkum opatření obecné povahy se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36. Rozšířený senát uzavřel, že „soudní řád správní rozlišuje dva typy návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí. Prvním typem návrhu je návrh na soudní přezkum opatření obecné povahy, který může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen, a to ve lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Druhým typem je návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito; tento návrh je třeba podat společně se žalobou proti rozhodnutí, nečinnosti nebo zásahu, tj. ve lhůtě pro společně podávanou žalobu, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s.“ Tento závěr Nejvyššího správního soudu platí i po nabytí účinnosti zákona č. 225/2017 Sb., což vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 8 As 63/2019-40, publikovaném pod č. 3950/2020 Sb. NSS.
23. S ohledem na výše uvedené je tedy nutno konstatovat, že návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy v daném případě byl podán včasně.
24. Dále se soud zabýval otázkou aktivní procesní legitimace navrhovatelky. Otázkou aktivní procesní legitimace pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120. V tomto rozhodnutí je uvedeno: „*Aktivní procesní legitimace návrhu zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je (vedle splnění dalších podmínek, zejména toho, aby návrh měl obecné náležitosti předepsané zákonem) závislá na splnění zvláštních procesních podmínek tohoto návrhu definovaných zejména v § 101a odst. 1 s. ř. s., především ve větě první tohoto ustanovení, podle níž "návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen"* (zvýraznění doplněno rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Přípustný je tedy ten návrh, který tvrdí zkrácení navrhovatele na jeho právech příslušným opatřením obecné povahy. Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena.“ Splnění podmínek aktivní procesní legitimace tedy bude dáno, bude-li navrhovatel logicky a konsekventně a myslitelně tvrdit dotčení své právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. Dále Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí konstatoval: „Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá. Pravdivost tvrzení je však naopak zásadní pro posouzení důvodnosti návrhu - to se však již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování přípustnosti.“

25. Navrhovatelka ve svém návrhu tvrdila, že byla postižena pro porušení neexistující právní povinnosti, neboť povinnost, kterou měl řidič žalobkyní provozovaného vozidla porušit, neměla hmotněprávní základ, neboť opatření obecné povahy, na základě kterého byla předmětná dopravní značka umístěna, bylo nedostatečně odůvodněno. Dle názoru soudu tímto tvrzením navrhovatelka splnila požadavek pro naplnění podmínek aktivní procesní legitimace, neboť toto dotčení na právech navrhovatelky je logické a myslitelné.
26. S ohledem na výše uvedené tedy dospěl soud k závěru, že navrhovatelce v daném případě svědčí aktivní procesní legitimace, neboť předložila dostatečně logické a myslitelné dotčení svých práv, a přistoupil tedy k meritornímu přezkumu předmětného návrhu.
27. V rámci meritorního přezkumu se soud primárně zabýval právě otázkou, zda opatřením obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v ulici Hakenova v Roudnici nad Labem navenek deklarovaná dopravní značkou B 28, došlo k zásahu do práv navrhovatelky. Navrhovatelka byla rozhodnutím Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, ze dne 11. 1. 2023, sp. zn. 775/46700/2021/OD/PZ, č. j. MURCE 1687/2023, uznána vinou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f silničního zákona mimo jiné i proto, že nezajistila, aby byly dodržovány povinnosti řidiče spočívající v respektování uvedené dopravní značky B 28. Navrhovatelka tedy v rámci přestupkového řízení nebyla stíhána přímo za porušení místní úpravy stanovené uvedenou značkou, ale za porušení povinnosti stanovené v § 10 odst. 3 silničního zákona, kde je stanoveno, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem. Ovšem v případě, že by opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna předmětná dopravní značka B 28, bylo shledáno jako nezákonné, nedopustil by se řidič navrhovatelky v případě jejího nerespektování porušení povinností řidiče a nemohlo by z toho důvodu dojít ani k postižení samotné navrhovatelky. S ohledem na tuto skutečnost dospěl soud k závěru, že v daném případě dochází předmětným opatřením obecné povahy k zásahu i do práv navrhovatelky.
28. Dále se soud zabýval v souvislosti s tvrzením odpůrce, že jde o dopravní značení umístěné „historicky“, otázkou, zda byla předmětná dopravní značka umístěna na základě opatření obecné povahy. Z judikatury Nejvyššího správního soudu, zejména usnesení rozšířeného senátu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, vyplývá, že od 1. 4. 2008, tedy od zrušení § 129 odst. 1 silničního zákona, z něhož plynulo, že na proces dle tohoto ustanovení se nevztahoval správní řád, byly správní orgány povinny při umisťování příkazových a zákazových značek postupovat podle části šesté zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), který upravuje vydávání opatření obecné povahy. Z téhož usnesení pak

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyplývá, že i v případě, že ke stanovení místní úpravy provozu došlo před 1. 4. 2008, jsou správní soudy oprávněny takový akt přezkoumat jako opatření obecné povahy.

29. Samotný odpůrce nepochybně je skutečnost, že předmětná dopravní značka byla umístěna na silniční komunikaci na základě opatření obecné povahy, pouze namítá, že toto opatření obecné povahy bylo již skartováno. Z výše citované judikatury a tvrzení odpůrce tedy vyplývá, že k umístění dopravní značky muselo dojít po 1. 4. 2008. Tomu odpovídají i podklady předložené soudu ze strany navrhovatelky, kdy na fotografii ze serveru Mapy.cz ze dne 18. 5. 2015 je značka B 28 umístěna v předmětné ulici na jiném místě, než na fotografii ze stejného serveru pořízené dne 6. 5. 2022 (jedná se o rozdíl minimálně několika metrů).
30. Na základě výše uvedeného má soud za nepochybné, že předmětná dopravní značka skutečně byla umístěna na základě opatření obecné povahy a nejedná se o dopravní značku, která by na předmětné místo byla umístěna ještě před zavedením institutu opatření obecné povahy do českého právního systému v souvislosti s přijetím správního řádu.
31. Dále se soud zabýval otázkou, zda se v daném případě může zabývat námitkou navrhovatelky spočívající v poukazu na nedostatek odůvodnění opatření obecné povahy, na základě kterého byla předmětná dopravní značka umístěna. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2023, č. j. 10 As 263/2022-32, konstatoval, že „nepodal-li navrhovatel během procesu přijímání opatření námitky ani připomínky, nemůže se soud vůbec zabývat posouzením přiměřenosti přijatého řešení [usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010–116, č. 2215/2011 Sb. NSS, Moravany, body 25 až 32, dále např. rozsudky ze dne 18. 4. 2019, č. j. 9 As 65/2019–29, Žitenice, bod 18, či ze dne 29. 1. 2020, č. j. 1 As 177/2019–23, Zvole, bod 27, všechny s citací početné starší judikatury; tyto právní závěry potvrdil i Ústavní soud – např. náleze ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12 (N 211/71 SbNU 483), Jesenice, body 14 až 16]“. Dle citovaného rozsudku totéž platí i na incidenční přezkum opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna dopravní značka.
32. Navrhovatelka ve svém návrhu namítala nedostatečnost odůvodnění předmětného opatření obecné povahy. Tato námitka se netýká přiměřenosti přijatého řešení, ale vztahuje se k samotné zákonnosti opatření obecné povahy, které v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu musí obsahovat odůvodnění. Vzhledem ke skutečnosti, že námitka navrhovatelky se tedy týká zákonnosti opatření obecné povahy a nikoli jeho proporcionality, dospěl soud k závěru, že se touto námitkou musí zabývat i přesto, že navrhovatelka nebyla aktivní v procesu přijímání předmětného opatření obecné povahy.
33. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu). Nedostatek důvodů opatření obecné povahy způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. „Je-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda byly tyto podmínky splněny“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136). Pro posouzení opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna dopravní značka, a naplnění požadavků na jeho odůvodnění je podstatné splnění zákonem stanovených podmínek obsažených v § 78 odst. 2 silničního zákona, dle kterého platí, že dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil, že smysl umístění dopravních značek

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nemůže být samoúčelný nebo šikanózní, ale naopak musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS). Řádné odůvodnění je tedy podstatnou náležitostí opatření obecné povahy.

34. Odpůrce k výzvě soudu uvedl, že opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna předmětná dopravní značka B 28, existovalo, ale bylo již skartováno. V souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, a vyhláškou č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, je každý veřejnoprávní původce dokumentů povinen opatřovat dokumenty evidované ve spisové službě skartačními znaky a skartačními lhůtami. Skartační lhůta stanovuje dobu, po kterou musí dokument být uložen ze správních, právních či zákonných důvodů ve spisovně. Skartační lhůta začíná plynout 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž nastala spouštěcí událost. Stanovení skartační lhůty patří ke složitým činnostem původce dokumentů. Jen u určitých dokumentů je skartační lhůta stanovena právními předpisy. Při stanovení skartační lhůty a stanovení spouštěcí události musí původce dokumentu přihlížet nejen k ustanovení různých právních předpisů, ale je povinen zohlednit i otázku možného využití dokumentu pro budoucí vlastní činnost a brát ohled také na veřejný zájem.
35. V daném případě, kdy zákazová dopravní značka, na základě jejíhož porušení může být ukládána pokuta za přestupek podle zvláštních předpisů, je stále umístěna na veřejné komunikaci, je nepochybné, že stále existuje potřeba existence opatření obecné povahy, na základě kterého byla předmětná dopravní značka umístěna, a to zejména s ohledem na výše zmíněnou časovou neomezenost možnosti incidenčního přezkumu zákonnosti takového opatření obecné povahy. Pokud došlo ke skartaci opatření obecné povahy, na základě kterého byla dopravní značka umístěna, ještě v době, kdy zákazová dopravní značka stále upravuje pravidla na předmětné komunikaci, znamená to, že původce tohoto opatření obecné povahy stanovil nesprávně spouštěcí událost, od které měl být počítán běh skartační lhůty. Důsledek této skutečnosti pak musí jít v případě nutnosti incidenčního přezkumu opatření obecné povahy plně k tíži původce předmětného opatření.
36. Za situace, kdy navrhovatelka napadala zákonnost opatření obecné povahy, na základě kterého byla umístěna předmětná dopravní značka, s poukazem na nedostatečné odůvodnění tohoto opatření a bylo shledáno, že na základě předmětné dopravní značky došlo k přímému zasažení do jejích práv, bylo na odpůrci jako původci předmětného opatření obecné povahy, aby soudu předložil toto opatření za účelem posouzení oprávněnosti námitky navrhovatelky. Odpůrce konstatoval, že předmětné opatření obecné povahy skartoval. K tomu musí soud poznamenat, že skutečnost, že hmotný nosič, na kterém bylo opatření obecné povahy zachyceno, byl skartován, neznamená, s přihlédnutím k tomu, že dopravní značka stále upravuje silniční provoz na dané komunikaci, že by skartací přestalo existovat předmětné opatření z právního hlediska. Nedošlo k jeho zrušení ani „překonání“ jiným opatřením obecné povahy.
37. S ohledem na to, že odpůrce trvá na tom, že hmotný nosič, na kterém bylo zachyceno předmětné opatření obecné povahy, již neexistuje, neboť byl skartován, nemůže soud přezkoumat zákonnost tohoto opatření a nezbývá mu než konstatovat, že předmětné opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek důvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

38. Na tomto místě soud poznamenává, že poukaz odpůrce na skutečnost, že v daném místě by nebylo možné zastavit ani v případě, že by tam nebyla umístěna předmětná dopravní značka, a to na základě zákonné úpravy pravidel silničního provozu, soud konstatuje, že pro daný případ je toto tvrzení nerozhodné, neboť navrhovatelka byla shledána vinnou tím, že řidič řídící její vozidlo nerespektoval právě předmětnou dopravní značku a nikoli obecnou zákonnou úpravu pravidel silničního provozu. Navíc je třeba zdůraznit, že tvrzení odpůrce o nemožnosti zastavení v daném úseku komunikace s poukazem na šířku komunikace nemá žádnou oporu ve správním spise, ani nebyly předloženy v tomto směru žádné důkazy.
39. Rovněž poukaz odpůrce na skutečnost, že předmětné vozidlo bylo zaparkováno nejen v působnosti předmětné dopravní značky B 28, ale současně i v protisměru, nemůže nic změnit na tom, že předmětné opatření obecné povahy zasahuje do práv navrhovatelky, neboť pokud se řidič řídící vozidlo provozovatele dopustí více dopravních přestupků, je to zohledňováno při stanovení výše sankce pro provozovatele vozidla v rámci uložení sankce za přestupek dle § 125f silničního zákona. Proto je pro navrhovatelku podstatné, zda kromě stání v protisměru došlo ze strany řidiče i k porušení předmětné dopravní značky.
40. S ohledem na výše uvedené tedy soud výrokem I. přistoupil dle § 101d odst. 2 s. ř. s. ke zrušení napadeného opatření obecné povahy, a to dnem právní moci rozsudku. K odložení účinnosti zrušení opatření obecné povahy soud nepřistoupil, neboť případná dočasná platnost pouze zákonné úpravy pravidel silničního provozu v daném úseku dle soudu nezpůsobí ohrožení bezpečnosti provozu.
41. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Soud uložil procesně neúspěšnému odpůrci povinnost zaplatit navrhovatelce do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 9 114 Kč. Náhrada se skládá z částky 5 000 odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku za návrh na zrušení opatření obecné povahy, z částky 3 100 Kč za jeden úkon právní služby právního zástupce navrhovatelky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „AT“) [podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 300 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta (podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 4 AT). Dále se přiznaná náhrada nákladů řízení skládá z částky 714 Kč představující 21 % DPH, kterou je právní zástupce navrhovatelky podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z výše vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.
42. Soud nepřiznal navrhovatelce náhradu nákladů řízení za úkony převzetí a příprava zastoupení a podání návrhu, neboť právní zástupce navrhovatelky tyto úkony učinil ve společném podání vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 42 A 18/2023, ze kterého bylo toto řízení vyloučeno, a tyto úkony budou hodnoceny v rámci rozhodnutí o žalobě vedené pod původní spisovou značkou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. dubna 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.